

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΚΕΡΜΕΝΗ

Πρὸς τῆς Σύρου Δραχ. 22.
Ἐκτός » 26.

Διὰ τὰς Διατρίβας τὸν στίχ.
Διὰ τὰ Δικαστικά τὸν στίχ.
Διὰ τὰς Εὐδοκίους Δραχ. 5.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 22 Νοεμβρίου 1858.

Περὶ μισθοδοτήσεως τοῦ κατωτέρου Κλήρου.

Ἐπὶ πολὺν χρόνον πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ χειροτονηθῶσιν Ἀρχιερεῖς, καὶ νὰ κανονισθῇ τακτικῶς ἡ μισθοδοσία αὐτῶν, ὅπως ὁ ἀνώτερος ἐν Ἑλλάδι Κλῆρος ἀποκτήσῃ τὰ μέσα ἀξιοπρεποῦς συντηρήσεως, καὶ αἱ Ἐπαρχίαι ἀνακτήσῃ τοὺς πνευματικούς αὐτῶν Ποιμένας, ἀλλεπαλλήλως ἀπολαύοντες ἀνευ διαδόχων. Καὶ τέλος πάντων ἡ μεγάλη αἰτή καὶ οὐσιωδὲς αἰτή ἐλλειψίς ἀνεπληρώθη προστηκόντως, εἴως ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἀπεράσισεν ὀριστικῶς νὰ τὴν ἀναπλήρῃ. Αἱ προσήκουσαι χειροτονίαι Ἀρχιερέων ἐνταγέθησαν ἡ μισθοδοσία αὐτῶν ἐκανονίσθη, καὶ ὁ ἀνώτερος τῆς Ἑλλάδος Κλῆρος συνεπληρώθη ἀξιοπρεπέστατα δι' Ἀρχιερέων πεπαιδευμένων καὶ σεμνοβίων ἡ δὲ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διαπρέπει κατὰ τοῦτο σεμνονομήν.

Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ οὐσιωδὲς αὐτοῦ καὶ θύκοντος, ἡ Κυβέρνησις οἷον συνετέλεσεν τὸ ἔργον αὐτῆς ἀνεπαιστώτως, καταλιποῦσα τὸν κατωτέρου Κλήρου εἰς τὴν καὶ πρὸ τῆς ἑπαναστάσεως ὑπῆρχεν ἐλεεινὴν κατάστασιν, δίκην ἐπαίτου ἀποζῶντα ἐκ πενήτων εἰσοδημάτων, καὶ ἐναγῶς τῆς Ἑλλάδος πεινῶντα καὶ γυμνητεύοντα. Ἐντεῖθεν μετὰ λυγρῆς βλέψεως, ὅτι οὐδεὶς καὶ ὁπωσὺν πεπαιδευμένος ἀποφασίζει νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα, εἰς οὗ δὲν ἔχει νὰ ἐλπίσῃ ἡ δυστυχίαν καὶ ἀθλιότητα, καὶ ἀν' ἀκόμη ἀποφασίσῃ νὰ ζῇ ὡς Μοναχὸς, ἀπληλαγμένος οἰκογενειακῶν ἀναγκῶν ἄνθρωποι δὲ ἀμαθεῖς, καὶ οὗτοι σπανίως, χειροτονοῦνται ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, ἀναλαβάνοντες τὴν μεγίστην τῶν εὐθύνων ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, καὶ πληροῦντες τὰς θέσεις λειτουργῶν τοῦ ἱερέως, ἀξίων τῆς ὑψηλῆς ταύτης κλήσεως, ἐν ᾗ πρῶτον ὑπάρχει καθήκον ἡ διδασκαλία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐξέλεγχις τῆς κακοδοξίας, ἡ στήριξις τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ ἀνάγνωσις τῶν προσευχῶν, καὶ ἐπὶ πάσι τοῖς ἡ ἱερατικῇ τῶν ἁγίων Μυστηρίων. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη διακονία πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐκπληρωθῇ παρ' ἀνθρώπων, ἀγνοούντων ἐνίοτε καὶ αὐτὸ τὸ ἀναγκινώσκειν; Πῶς δὲ εἶναι δυνατόν νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι θέλει ποτὲ διορθῶθῃ ἡ κατάστασις αὕτη, ἐν ᾗ βλέπομεν, ὅτι οὐδεὶς τῶν τυχόντων καὶ μετρίως τινος παιδεύσεως ἀποφασίζει νὰ χειροτονηθῇ ἱερεὺς, χειροτονοῦνται δὲ ἐξ ἀνάγκης ἄνθρωποι ὅνι κατὰλληλοι πρὸς τὴν ὑψηλὴν ταύτην διακονίαν;

Πολλὰ δύναται τις εἰπεῖν, ἐκτραγῶδων τὴν κατάστασιν τοῦ κατωτέρου Κλήρου ἄλλὰ καὶ ὡς γνωστὰ, καὶ ὡς ἄλλως ἀποσιωπητέα, πρὸς τὴν νὰ παραβλέψωμεν αὐτὰ, περιορίζομεν εἰς τὸν σκοπὸν, ὅστις ὑπεργόρευσεν ἡμῖν τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, καὶ ὅστις εἶναι τὸ νὰ προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ ἀντικειμένῳ τοσοῦτο σημαντικοῦ, ὅπερ πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ ᾔνοι πρὸς τὴν ἐκκλήσιας τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ἀγνοοῦμεν, ὅτι πρὸ δύο ἐτῶν ὁ νῦν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἱπουργῶς εἶχε παρασκευάσει Νομοσχέδιον περὶ μισθοδοσίας τοῦ κατωτέρου Κλήρου, καὶ προὔτιθετο νὰ ὑποβάλῃ αὐτὸ εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Βουλῶν. Ἀλλ' ἀπορούμεν, διὰ τί μετὰ τοῦδε οὐδὲν ἄλλο ἐνταγέθη, ἢ τοῦ Νομοσχεδίου ἡ σύνταξις. Ἄς ἐπιτρέψωσι δὲ ἡμῖν καὶ οἱ Ἅγιοι Συνεδίκοι νὰ ἐκφράσωμεν μετὰ παντὸς τοῦ σεβασμοῦ τὴν δικαίαν παρατήρησιν, ὅτι ὥρηνον πρὸ πολλοῦ νὰ ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν θεραπείαν τῆς μεγάλης ταύτης Ἐκκλησιαστικῆς ἀνάγκης, ἣν αὐτοὶ πρὸ

παντὸς ἄλλου εὐρίσκονται εἰς θέσιν νὰ γινώσκωσι καὶ νὰ θεραπεύσωσιν. Ἄλλως ἤθελέ τις ἀπορήσειν, τί πράττει ἡ ἱερὰ Σύνοδος, ἀνανευμένη κατ' ἔτος, καὶ συνεδριάζουσα ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἱπουργοῖς, παρὰ ταῖς Βουλαῖς; διότι νομίζομεν, ὅτι μετὰ τὴν χειροτονίαν τῶν Ἀρχιερέων καὶ τὸν κανονισμόν τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, οὐδὲν ἄλλο εἶχον νὰ πράξωσι σημαντικώτερον, ἢ τὴν τακτοποίησιν τοῦ κατωτέρου Κλήρου, ἥτις κατὰ μέγιστον λόγον ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας τῶν ἱερέων καὶ Διακόνων, χορηγούσης αὐτοῖς τὰ μέσα βίου ἀξιοπρεποῦς, καὶ ζήλωτος τοῖς δυναμένοις ἐκπαιδεῖν ἡ ἀναλάβωσι τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἔργον τῆς ἱερωσύνης. Ἄνευ τούτου, οὐ μόνον οἱ ἱκανοὶ καὶ πεπαιδευμένοι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀνίκανοι δὲν ἀπορᾶσίζουσι νὰ χειροτονηθῶσι καὶ ἀποδείξῃς τούτου εἶναι ἡ κατὰ πάσας τὰς νήσους τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων ἐλλειψίς ἱερέων. Εἴμεθα καλῶς πληροφορημένοι, ὅτι εἰς πολλὰς ἐξ αὐτῶν ὀλίγιστοι ὑπάρχουσιν ἱερεῖς, καὶ οὗτοι γενηράκοι, ὧν ὁ θάνατος ἤθελεν ἀρᾶς ἐρήμους ἱερέων νήσους ὀλοκλήρους καὶ τοῦτο, διότι οὐδεὶς τῶν νεωτέρων στέργει νὰ χειροτονηθῇ, καὶ νὰ διαδεχθῇ ἐκείνους.

Ἐπικαλούμεθα λοιπὸν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ οὐσιωδὲς αὐτοῦ ἀντικειμένου, καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ τῶν Βουλῶν συνόδῳ θέλουσιν φροντίσειν νὰ συζητηθῇ καὶ ἐπιληφθῇ τὸ περὶ μισθοδοσίας τοῦ κατωτέρου Κλήρου Νομοσχέδιον, ὅπως καὶ τῶν ὑπαρχόντων ἱερέων καὶ Διακόνων βελτιωθῇ ἡ κατάστασις, καὶ εἰς τὸ μέλλον παρουσιασθῶσιν ὑποψήφιοι ἱερεῖς ἀξιοὶ τῆς ὑψηλῆς ταύτης ἐπαγγελίας, ἀληθεῖς ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, οἵτινες νὰ ποδηγετῶσι τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν σωτήριον ὁδὸν τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ, μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιοῦντες, καὶ μὴ στενάζοντες. Ὅπως νῦν ἐκτελεῖται ἡ ὑπερέα αὕτη, ἀντὶ χαρᾶς φέρει λύπην εἰς τοὺς ἐκτελούντας αὐτήν, καὶ ἀντὶ εὐφροσύνης στεναγμούς καὶ ἀπελπίσιν. Μὴ πρὸς Θεοῦ παραβλέπωμεν τοὺς λειτουργοὺς τοῦ ἱερέως λυπομένους καὶ στενάζοντας, καὶ μάλιστα ἐν ἡμετέρῃ, ὅτι γιγαντιαῖος βήμασι προβαίνομεν εἰς τὸν πολιτισμὸν, καὶ ὅτι αἱ πρόσδοι ἡμῶν ἐπὶ τοσοῦτον πύξθησαν, ὥστε καὶ ν' ἀριθμῶμεν περίσσευμα πέντε ἐκατομμυρίων τεταμενῶν εἰς μετρητά. Δῶμεν ἐκ τοῦ περισσεύματος τούτου τοῖς λειτουργοῖς τοῦ ἱερέως, τοῖς ἐμπειστευμένοις τὸ ἔργον τῆς διδασκαλίας τοῦ ἁγίου λόγου, καὶ τὴν ἱερατικὴν τῶν ἁγίων Μυστηρίων, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποίωσι, καὶ μὴ στενάζοντες.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΕΠΙΓΑΝΗΣΟΥ.

Ὁ Κ. Γλάδστων ἐφθασεν εἰς Κέρκυραν ἐπὶ Ἀγγλικῆς ἀτμοκινήτου κορβέτας· ἀλλ' οὐδεμίαν ἔχομεν διὰ τοῦ τελευταίου ἐκεῖθεν ἀτμοκινήτου εἰδήσιν περὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ. Βέβαιον εἶναι, ὅτι τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν δυσυρέστησεν ἡ δημοσίευσίς τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Λόρδου Ἀρμοστοῦ, καὶ αὐστηρὰ ἐνεργεῖται ἀνάκρισις πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δόντος τὰς ἐπιστολάς ἐκείνας εἰς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος «Τὰ νέα τῆς ἡμέρας.» Τὴν λύπην τῆς ταύτης ἐσπευσε νὰ δημοσιεύσῃ διὰ πασῶν τῶν ἐφημερίδων τοῦ Λονδίνου, καὶ συγχρόνως διεκόνωσεν αὐτὸ τοῦτο πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐξωτερικοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς, προσθέτουσα, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐνεργήσῃ οὐδὲ

τὸ ἐλάχιστον ὡς πρὸς τὰς Ἰονίους νήσους, ὡς προστατεύει δυνάμει συνθήκης, ἀνευ προηγουμένης συνεννόησεως μετὰ τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην ἐκείνην Δυνάμεων. Καὶ ὅμως ἡ δημοσίευσίς τῶν δύο ἐπιστολῶν τοῦ Λόρδου Ἀρμοστοῦ ἔδωκεν ἀφορμὴν λόγων καὶ συζητήσεων εἰς ἅπαντα τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον, ὅστις ὁμοφώνως ἀποφαίνεται, ὅτι ἡ προστασία τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῶν Ἰονίων νήσων πρέπει νὰ παύσῃ, καὶ καταδικάζει τὴν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ Ἀρμοστοῦ περιεχομένην ἰδέαν περὶ ἀποικισμοῦ τῆς Κερκύρας.

Ἰδοὺ τί περὶ τούτου λέγει ὁ «Βορράς» ἡ γνωστὴ ἐν Βρυξέλλαις ἐφημερίς, ἥτις θεωρεῖται ὡς ἐκδιδομένη ὑπὸ Ῥωσικὴν ἐμπνευσιν, διὰ μακρῶν γραφούσα περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Κυρίου Γλάδστωνος, καὶ ἐπιτιθεμένη κατὰ τῆς Ἀγγλίας, ὡς παραβιάζουσης τὴν συνθήκην τοῦ 1815, δυνάμει τῆς ὁποίας ἀνέλαβε τὴν προστασίαν τῶν Ἰονίων νήσων.

«Μεθ' ὅσα ἂν λέγῃ ὁ σὺρ Τζὼν Φόυγκ αἱ διαμαρτυρήσεις τῶν ἑπαναστατικῶν οὐδέποτε ἔπαυσαν τοῦ νὰ διαδηλώνται, καὶ οὐδέποτε διατρανώθησαν ὀριστικώτερον καὶ ἐνεργητικώτερον εἰμὴ ὅπταν ὁ εὐγενὴς Λόρδος ἔγραψεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ὅτι ἡ κατάστασις τῶν πνευμάτων εἶχε μεταβληθῇ. Καὶ τῶντι καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Λόρδος Ἀρμοστὴς διεβίβαζεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τὴν ἐπιστολὴν τῆς 28]10 ἰουνίου 1857 καὶ τὰ ὑπομνήματα, ἅτινα συνετάχθησαν, κατ' αὐτὸν, ὑπὸ Ἰονίων ἐξέχων καὶ πεπαιδευμένων, ἐπιζητούντων τὸν ἀποικισμόν τῆς Κερκύρας—ἀνεπέμποντο ἐν Κερκίρᾳ, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 2 ἰουλίου 1857 ἐν τῇ ἰονίᾳ Βουλῇ, αἱ ἐνθουσιώδεις καὶ ὁμόθυμοι ἐκείναι διαμαρτυρήσεις κατὰ τῆς προστασίας τῆς ἑπαναστατικῆς εἰς τὸ Βρετανικὸν κράτος, καὶ ὑπὲρ ἐνώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος, διαμαρτυρήσεις τὰς ὁποίας ἡ Εὐρώπη δὲν ἐληφθῆναι βεβαίως. . . . Αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι εἶναι Κράτος ἐλευθέρου καὶ ἀνεξάρτητου, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἡ Εὐρώπη αὐτὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ διαβῇ ἀπολύτως κατὰ τὸ 1815. Πρέπει νὰ ληφθῇ καὶ αὐτὸ ὀλίγον ὑπ' ὄψιν· πρέπει καὶ ἡ Εὐρώπη νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Ἡ εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους ἰδρυθεῖσα κατάστασις ἐρείδεται ἐπὶ τοῦ δημοσίου εὐρωπαϊκοῦ δικαίου καὶ δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰμὴ δι' αὐτοῦ. Θέλει ἄρα γὰρ συναίνεσις ἡ Εὐρώπη εἰς τὴν νόμιμον κατοχὴν τῆς Κερκύρας· θέλει συγκατατεθῇ—ἔστω ὅτι σύμφωνοι καὶ ἀρμυρῇ αὐτῇ—εἰς τὴν ἐν τῇ Μεσογείᾳ αὐτῇ τῆς Βρετανικῆς δυνάμεως, ἐὰν οἱ ἑπαναστατοὶ πολλοὶν ἐπιμύονες νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀληθοῦς πατρίδος τῶν, ἀφ' ἧς διεστῆλουν κεχωρισμένοι ἀπ' αἰώνων, χωρὶς νὰ ἀπολέσωσι ποτε τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ εἰσελθῶσι μίαν ἡμέραν εἰς τοὺς κόλπους τῆς.

Ἡ δὲ Πατρίς, ἡμετεπίσημος ἐφημερίς τῆς Γαλλίας, διὰ μακρῶν καὶ αὐτὴ περὶ Ἰονίων γραφούσα, λέγει ἐπὶ τέλους τὰ ἐξῆς, ἅτινα ἐραυρίζομεθα ἐκ τοῦ Αἰῶνος.

«Ὁ Κ. Γλάδστων ὀφείλει νὰ ἐννοήσῃ κάλλιον παντὸς ἄλλου τὸ νόμιμον τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν Ἰονίων. Δὲν δύναται νὰ καταδικάσῃ οὕτως παρὰ τοῖς Κερκυραίοις καὶ τοῖς Κεφαλλήσις τὰ αἰσθητά, ἅτινα ἐπῆνται περὶ τῶν Μολδοβλάχων ἀποικισμοῦ. Εὐτυχὴς δὲ παρίσταται εὐκαιρία αὐτῷ, ὅπως ἀποτείνῃ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν τὰς αὐτὰς ἐπὶ γενναιοφροσύνη καὶ αὐταπαρνήσει συμβούλας, ὡς ἀπένευμε πρὸ τινῶν μνηστῶν πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ πρὸς τὴν Αὐστρίαν.—Ἀγνοοῦμεν ποῖαν ἀπόφασιν θέλει λάβῃ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις· ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τοῦ

Τὸ πρῶτον τοῦ Λονδίνου γραφόμενα ἐπιβάλλουσι τὸ καθήκον, ὅπως ἀπὸ τοῦδε ὀρίσωμεν τὰ δικαιώματα τῆς Εὐρώπης. Ἐάν ἀναγνώσωμεν τὸ ἔγγραπον τοῦ Ἀριστοῦ ἰὼγκ καὶ τὰ ὑπομνήματα ἐφημερίδων τινῶν, φαίνεται, ὅτι τὸ ζήτημα ἀφορᾷ αποκλειστικῶς τοὺς γείτονας ἡμῶν Ἀγγλους. Αἱ Ἰόνιοι νῆσοι, λαγοῦσι μόνοι, οὐδὲν ἀποφέρουσιν, τούναντίον δὲ γίνονται ἀφορμὴ δυσχερεῶν. Ἄς ἀπαλλαγώμεν λοιπὸν πάσης μερίμνης, παραιτούντες αὐτάς εἰς ἑαυτάς. Ἀλλ' ὁμῶς δύο ἐκ τούτων πρέπει νὰ τὰς κρατήσωμεν, διότι εἰσὶν ἀρέσιμοι ὡς στρατιωτικαὶ καὶ τὰς κρατῇσωμεν, διότι εἰσὶν ὠφέλιμοι ὡς στρατιωτικαί καὶ τὰς κρατῇσωμεν, διότι εἰσὶν ὠφέλιμοι ὡς στρατιωτικαί.

— Τὸ ζήτημα μολοντοῦτο δὲν λύεται οὕτω. Ἡ Ἀγγλία εἶναι βεβαίως κυρία νὰ παρατηθῇ τῆς προστασίας ἐπὶ τῶν ἰονίων νήσων, ἣν τῇ ἀπέδωκεν ἡ συνθήκη τοῦ 1815· ἀλλὰ πρέπει νὰ παρατηθῇ ταύτης ὁλοκληρῶς. Ἡ Ἀγγλία δὲν δύναται νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς ἰόνους. « Ἀποδίδω ὑμῖν τὴν ἀνεξαρτησίαν, ἣν ἐπὶ τοσαύτοις περιστάσεσιν παρεβιάσα, ἀλλὰ » κρατῶ τμημά της γῆς ὑμῶν, διότι μοι συμφέρει ». Οἱ Ἰόνιοι τῆς Κερκύρας καὶ τῶν Παξῶν εἰσὶν ἐλεύθεροι ἐπίσης ὡς καὶ οἱ τῆς Κεφαλληνίας καὶ τῶν Κυθήρων, αποτελοῦσι μέρος τῶν αὐτῶν λαῶν, καὶ δὲν δύναται τις νὰ ἀπεθλώσῃ τούτους, χωρὶς νὰ παραβῇ καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῆς διεθνούς συμβάσεως, εἰς ἥν ἡ Εὐρώπη συνετέλεσε. Ἡ πρότασις τοῦ Ὁρδου ἰὼγκ εἶναι καθαρὰ δήμευσι λαοῦ ὁλοκληροῦ. Ἡ Ἀγγλία, προστασίας τὴν ἐπὶ ζῆλον τῶν Αἰθιόπων, δὲν θέλει βεβαίως προσβάλει τὴν ὑπαρξίν Χριστιανικοῦ ἔθνους, οὐδὲ θέλει ἐξαλείψει ἓνα λαὸν ἐλεύθερον ἀπὸ τοῦ χάρτου τῆς Εὐρώπης, ἀνελευθέρως συνέσει αὐτοῦ καὶ ἀνελευθέρως ἐπιδιοικησίας τῶν συμπολιτογράφων τὰς συνθήκας τοῦ 1815.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Πρωτεύουσας δημοσιεύουσι γενναίαν
πράξιν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν, διασωσάσης ἀπὸ τῆς
ἐπικειμένης πυρκαϊᾶς τὸν ἐλαῖωνα τῶν Ἀθηνῶν. Ἰδοὺ τι περὶ
τοῦτου ἀναγιγνώσκωμεν ἐν τῇ Α Ὑ γ.

Ἡ Α. Μ. ἡ Σαπτή ἡμῶν Ἄνασσα, ἐν ᾧ ἐτύγγανε περιπατοῦσα εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Πειραϊκῆς οδοῦ νέον κτήμα Αὐτῆς, ὅπερ ἡ μεγαλοφυΐα Τῆς καὶ ἡ φιλοκαλία Τῆς μετέβαλον ἐντὸς ολίγου εἰς ἀνθρώπῳ λειμῶνα καὶ κατάρτυον κῆπον, ἀνεκάλυψε διὰ τοῦ οὐδερκεοῦς βλεμμῶτός Της πυρκαϊάν, ἀπειλοῦσαν τὴν καταστροφὴν τοῦ ἑλαιοῦς. Ὦνεν προκαλέσασθαι ὅλους τὸν ἀνθρώπου τοῦ κτήματός Της ἔδραμεν ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς, καὶ διὰ τοῦ γενναίου παραδείγματος Τῆς καὶ τῆς ἐνθαῦρυνσώς Της κατώρθωσε νὰ περιορίσῃ τὸ παμφάγον στόμα τοῦ πυρὸς, καὶ οὕτω νὰ σώσῃ τὸν ἑλαιῶνα ἀπὸ ἀφρευκτοῦ καταστροφῆς. Διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἡ βασιλισσά μας ἀπέκτισε νέα δικαιοφύματα εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας, διότι ὁ ἑλαιῶν εἶναι ὁ ζωογονῶν τὴν καθέδραν, καὶ διοχετεύων εἰς αὐτὴν τὸν καθρὸν ἀέρα, ἐξ οὗ προέρχεται τὸ ὑγιεῖν τοῦ κλίματος, καὶ διότι ἔσωσε τοὺς δυστυχεῖς κτηματίας.

— Εὐχαρίστως εἶδομεν ἐκπληρωθεῖσαν τὴν ἐντολήν, ἣν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἐξεφράξαμεν περὶ θεραπείας τοῦ παραπόνου, ὅτι δὲν συγκαλεῖται τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον εἰς ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην συγκαλεσθέντες ἐπὶ τούτῳ οἱ ΚΚ. Δημοτικοὶ Σύμβουλοι συνήλθον ἐν τῷ Δημαρχικῷ καταστήματι καὶ γενομένης τακτικῆς ψηφοφορίας, ἐξελέχθη καὶ αὐθις Πρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου ὁ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Δήμου ἐκλεγόμενος τοιοῦτος Κύριος Ζαννῆς Α. Βούρος, λαβὼν 12 ψήφους ἐκ τῶν παρόντων εἰς τὴν συνεδρίαν 16 Δημοτικῶν Συμβούλων. Οὕτω λοιπὸν συνεπληρώθη κατὰ πάντα ἡ νέα Δημοτικὴ Ἀρχὴ Ἐρμοπούλεως, ἥς εὐχόμεθα νὰ ἰδωμεν κοινωφελετὴν τὴν πορείαν πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος διακαίως ἐξαχθέντων παθῶν.

— Τὸ Β. Γυμνάσιον Σύρου προσεκτήσατο νέαν τελειότητα διὰ τῆς προσθήκης καὶ τρίτου Καθηγητοῦ τῶν Ἐμπορικῶν μαθημάτων. Ὁ Κύριος Μιχ. Κουτσουδης ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων, ὅπου δαπάνη τῆς Κυβερνήσεως ἐδίδασκετο διάφορα Ἐμπορικὰ Μαθήματα, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς Καθηγητὴς αὐτῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ Σύρου, διωρίσθη τοιοῦτος, καὶ ἤρξατο ᾗδη τῆς παραδόσεως τῶν μαθημάτων αὐτοῦ, ἅτινα εἰσὶν, ἐν μὲν τῇ Β' Γυμνασιακῇ Τάξει Χυμείας Μέρος Α'.—ἐν δὲ τῇ Γ' Χυμείας ἐξακολούθησις καὶ περὶ ἐμπορευμάτων—ἐν δὲ τῇ Δ' καὶ ἀνωτάτῃ—Χυμείας ἀναλυτικῆς τὰ ἀναγκαϊότερα, ἐτι δὲ περὶ ἐμπορευμάτων, περὶ τραπεζῶν, περὶ ἑταιριῶν καὶ περὶ χρηματιστηρίου. Εὐχαρίστως εἶδεν ὁ τόπος τὸ νέον τοῦτο τῆς Κυβερνήσεως εὐεργέτημα, ὅπερ θέλει συντελέσειν εἰς ἀριστετέραν διδασκαλίαν τῶν εἰς τὸν ἐμπορικὸν βίον παρασκευαζομένων μαθητῶν. Ἀλλὰ, καθὼς καὶ ἄλλοτε εἵπομεν, μεγάλη

ἐπιπικναι ἀνάγκη διορισμοῦ δευτέρου Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης, καὶ ὁμοίου τῆς Ἀγγλικῆς. Εἰς μόνος Καθηγητὴ τέσσαρας τάξεις διδάσκων, καὶ ταύτας πολυπληθεῖς, εἶνα φυσικῶς ἀδύνατον νὰ ἐπιφέρῃ τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα, ὅπερ ἐστὶ τὸ νὰ ἐκμανθάνωσιν οἱ νέοι τὰς δύο ταύτας Γλώσσας ἀπαρκητικῶς ἀναγκαίαις εἰς τὸν σημερινὸν ἔμπορον. Καλοὶ καὶ ἀξιοὶ οἱ ὑπάρχοντες Καθηγηταὶ ἀμφοτέρων τῶν περὶ ὧν λόγος Γλωσσῶν· ἀλλ' ἀδύνατον νὰ ὠφελήσωσιν ὅσον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πληθὺν τῶν μαθητῶν καὶ τῶν τάξεων· καὶ τοῦτο ἔνεκα πολλοὶ τῶν νέων, ὡς ἠκούσαμεν, ἤρχισαν νὰ καταφεύγουν εἰς τὸ ἐν τῇ ἄνω Σύρῳ ἀρτισύστατον Σχολεῖον, ἐν ᾧ διδάσκονται ἰδίως τὰς δύο προειρημένας Γλώσσας καὶ τὴν Καλλιγραφίαν. Ἀγνοοῦμεν, ὑποῖόν τί ἐστὶ τὸ ἀρτισύστατον τοῦτο Σχολεῖον τῆς ἄνω Σύρου, καὶ ἐπιφυλακτικώμεθα νὰ λαλήσωμεν ἀκολουθοῦς περὶ αὐτοῦ, ὅταν καλῶς πληροφορηθῶμεν· ἀλλ' ἐκ προουμιῶν νομίζομεν, ὅτι τὸ γινόμενον δὲν συνάδει πρὸς τὴν ἀξιέπαινον προθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως, τοσαῦτα ὑπὲρ τοῦ Γυμνασίου Σύρου δαπανώσης. Πρέπει λοιπὸν νὰ μνησθῇ 400 εἰσέτι δραχμῶν, ὅπως συμπληρωσῇ κατὰ πάντα τὸ Γυμνάσιον Σύρου, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Κράτους Γυμνάσια· εἰς ᾧ καλῶς ποιοῦσα εἰσήγαγε τὴν διδασκαλίαν ἐμπορικῶν μαθημάτων. Εἴπομεν καὶ ἄλλοτε, ὅτι τὸ καλὸν οὐκ ἔστι καλόν, ἐὰν μὴ καλῶς γένηται. Καὶ τῷ ὄντι· τί ὠφελεῖ νὰ διδάσκωμεν τὸν μέλλοντα νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ ἐμπορικὸν στάδιον τοσαῦτα καὶ τεликаῦτα ἐπιστημονικὰ μαθήματα, ἐνθ' ἐξ-ερχόμενος τοῦ Γυμνασίου, δὲν δύναται μήτε νὰ λαλήσῃ μήτε νὰ γράψῃ δύο λέξεις Ἀγγλιστὶ καὶ Γαλλιστὶ, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται οὔτε τὰς ἐμπορικὰς αὐτοῦ σχέσεις πρὸς Ἀγγλοὺς καὶ Γάλλους νὰ διεξαγάγῃ, οὔτε τὰς ἐπιστημονικὰς γνώσεις, ἃς ἔλαβε στοιχειωδῶς, νὰ ἐπεκτείνῃ, ἀναγινώσκων τοιούτου εἶδους συγγράμματα; Διὰ ταῦτα ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ Κύριος Χριστόπουλος δὲν θέλει βραδύνει ν' ἀναπληρώσῃ τὸ μέγα κενόν, ὅπερ ὑπάρχει ἐν τῷ Γυμνασίῳ Σύρου, διορίζων καὶ δεύτερον Καθηγητὴν τῆς Ἀγγλικῆς, καὶ ὅμοιον τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης, ὅπως γίνωνται τὰ μαθήματα ταῦτα καθ' ἡμέραν ἐν ἐκάστῃ κλάσει, καὶ πρᾶξις ἐκ τῆς τοιαύτης διδασκαλίας τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα, ὅπερ ἐστὶν ἡ ἐκμάθησις ἀμφοτέρων τῶν Γλωσσῶν τούτων, τοσοῦτ' χρησίμων οὐ μόνον εἰς τοὺς ἔμπορους, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα ἄνθρωπον καλῶς ἀνατετραμμένον.

— Ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης ἡμῶν Κύριος Ἀχιλλεὺς Ν. Μεταξᾶς ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῆς χαριτοθύτου αὐτοῦ συζύγου, τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀνακτορικοῦ ἱατροῦ Κυρίου Ν. Κωστῆ. Ἀναχωρῶν δὲ ἀπὸ τῆς Πρωτεύουσας, κατέλιπε τρανέατα δῶγματα τῆς φιλάνθρωπίας καὶ εὐσεβείας αὐτοῦ, προσεργῶν εἰς μὲν τὸ Ἀμαλίσιον Ὀρφανοτροφεῖον Δραχμὰς 2000, εἰς δὲ τὸ τοῦ Χ. Κώστα δρ. 1000, καί εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου δρ. 500. Εὐχαρίστως δὲ ἠκούσαμεν, ὅτι τὴν αὐτὴν ἀγάπην καὶ φιλάνθρωπον προαιρέσειν δεικνύει ὁ ἀξιότιμος Κ. Μεταξᾶς καὶ ὑπὲρ τῶν φιλάνθρωπικῶν καταστημάτων τῆς Ἑρμοῦπόλεως, ἧς ἐπαξίως καὶ μετὰ κοινῆς τῆς εὐχαριστήσεως διωρίσθη πρῶτος Δημοτικὸς Πάρεδρος.

— Εἰς τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων ἡ μὲν Γερουσία συνεδρία-
σας τὴν 13 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐξελέξατο Ἀντιπροέδρους
αὐτῆς τοὺς Κυρίους Ἀντωνόπουλον καὶ Φύλλαν, Γραμματεῖς
δὲ τοὺς Κυρίους Γρηγοριάδην καὶ Οἰκονόμου. Ἡ δὲ Βουλὴ
μόλις συμπληρωθεῖσα ὥρισε τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν
αὐτῆς.

— Ἀνγγέλῳ ἐπισήμῳ εἰς Ἀθήνας, ὅτι ὁ Μέγας Δουξ τῆς Ῥωσσίας Κωνσταντῖνος, καὶ ὁ ἡγεμονεὺν ἀδελφὸς τῆς Βασιλίσσης ἡμῶν Μέγας Δουξ τοῦ Ὀλδεμβούργου, θέλουσιν ἐπισκερθεῖν τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν προσεχῆ ἀνοιξιν.

— Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ Ἀστυνόμος Ἐρμουπόλεως Κύριος Κολιοπούλος παρητήθη, ὡς εἶπεν ὁ Τηλέγραφος τῶν Κυκλάδων. Περιπλέον δὲ ἐβεβαιώθημεν, ὅτι τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι ἀναφερόμενα περὶ προσβολῆς πολιτῶν παρὰ τῶν Κλητῆρων τῆς Ἀστυνομίας δὲν εἶναι ἀληθῆ· καὶ ὡς φαίνεται, ἐξηπάτησαν τὸν συντάκτην αὐτῆς οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ διαστρέψωσι τὴν ἀλήθειαν. Τοῦναντίον μάλιστα οἱ Κλητῆρες τῆς Ἀστυνομίας ἔπαθον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, οὓς διαπληκτιζομένους ἐπροσπάθησαν νὰ διαλύσωσιν. Τοῦτου δὲ ἕνεκα καὶ συνελήφθησαν, καὶ ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῆς Εἰσαγγελίας· διότι ἐνὸς μὲν τῶν Κλητῆρων συνέτριψαν τὴν κεφαλὴν, καὶ ἔρριψαν αὐτὸν ἡμιθανῆ, ἄλλου δὲ συνέτριψαν τὴν χεῖρα, καὶ τρίτον ἄλλον ἐκτύπησαν ἐλαφρῶς. Ἡ Εἰσαγγελία ἐπελήφθη τῆς υποθέσεως, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἡ ἀλήθεια θέλει ἀποδείχθῃ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου. Ταῦτα λέγοντες οὐδόλως ἐννοοῦμεν νὰ ὑπερασπισθῶμεν πρόσωπα, οὐδὲ νὰ κρύψωμεν τὴν ἀλήθειαν πρὸς κατατίεσιν τῶν πολιτῶν. Ἐλθέτομεν ἀπλῶς τὸ πρᾶγμα, ὡς ἠκούσαμεν αὐτὸ, ἐπιφυλακτόμενοι νὰ ὑψώσωμεν ἕως τρίτου οὐρανοῦ καὶ τὴν ἡμετέραν φωνήν, ἐὰν ἀληθῶς βεβαιώθωμεν, ὅτι καὶ τὸ ἐλάχιστον προσεβλήθη πολίτης ὑπὸ τῶν Κλητῆρων τῆς Ἀστυνομίας, ἢ ὁποιασδήποτε Ἀρχῆς. Ἄλλ.

ἐνόσφι δὲν ἐμῆθη βέβαιαι περὶ τούτου, δὲν ἐπιθυμοῦμεν νῶ
στερηθῆαι ἡ Ἀρχὴ τῆς δεούσης συνδρομῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν
νομίμων αὐτῆς καθηκόντων, ἅτινα εἰσὶν ἡ διατήρησις τῆς ἡ-
συχίας καὶ ἀσφαλείας καθ' ὅλην τὴν πόλιν.

— Ἡ Αὐγὴ εἶπεν, ὅτι ὁ Ἐπαρχιακὸς τύπος διεφθάρη με
σθ οδοτούμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὑπὸ Τραπεζικῶν
Ἰποκαταστημάτων, ὑπὸ ἀτμοπλοικῶν Ἐταιριῶν, ὑπὸ Νομαρ-
χῶν καὶ Μοιράρχων.

Ὁ Ἀσ τὴ ρ τῶ ν Κυ κλά δων ἀπακροῦν τοὺς λόγους
τῆς Αὐ γ ῆς, ὡς ὕβριν διὰ τὸν Ἐπαρμιανὸν τύπον, καὶ ἰδίως
τὸν τῆς Ἑρμοπολέως, εἶπεν, ὅτι οὔτε αὐτός, οὔτε Ὁ τ η λ έ
γ ρ α φ ο ς τῶ ν Κυ κλά δων μισθοδοτεῖται παρ' οὐδενός,
ἀλλὰ μετὰ παρήσσιας καὶ ἀνεξαρτήτως λέγει τὴν ἀλ'θινα
Καθηρωτέρα καὶ ἀπλουτέρα ἑκφρασις δὲν δύναται, νομιζομεν,
να ὑπάρξῃ.

Και ὅμως ὁ «Τηλέγραφος τῶν Κυκλάδων» ἐξέφωρσε τοὺς λόγους τοῦ «Ἀστέρους» ὡς πλαγίαν ὕβριν, καὶ προσκαλεῖ τὸ Κοινὸν νὰ κρίνῃ περὶ τούτου, καὶ λέγει καὶ ἡμῶν τὰ ἐξ ἀμάξης, ὡς ὑβρισάντων αὐτόν. Δὲν ἀρμυρίζει τάχα εἰς τὴν περιστάσιν ταύτην ἡ κοινὴ παροιμία «Πάρε τον στόν γάμον σου, νά σοῦ π'ῇ, κι' ἀπὸ χρόνου»;

Ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ Κοινὸν ἔκρινεν ἤδη, καὶ ἀπεφάνητο κατὰ τὸ δίκαιον.

— Ἀγγλικὴ ἐταιρεία διαπραγματεύεται σπουδαίως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως μας τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαΐδος λίμνης. Αἱ προτάσεις τῆς ἐταιρείας ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, τὸ ὁποῖον δεικνύει μεγάλην φρονίμiam εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν διαπραγματεύσεων, ἀλλ' ἀμφοβάλλομεν ἂν, ὑπουργόντος τοῦ Κ. Προβλεγίου, λαβῇ πέρας αἴσιον ἢ ὑπὸθεσις αὕτη, ἥτις ὑπόσχεται μεγάλα καλὰ εἰς τὴν Βοιωτίαν, διδαχθισομένην παρὰ τῶν Ἀγγλῶν τίνι τρόπῳ καλλιιεργεῖται ἡ γῆ καὶ προάγεται ἡ κτηνοτροφία. (Δύγη.)

— Δημοσιεύοντες κατωτέρω τὸ πρὸς τὴν Β. Νομαρχίαν Κυκλάδων ἔγγραφον τοῦ Δημάρχου Σύρου Κυρίου Γ. Δαλεζίου περὶ τῶν ἐν τῷ περιοδικῷ τῆς Ῥώμης ἀφ' Καθολικὸς πολιτισμοῦ περιεχομένων προσβολῶν κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, εὐχόμεθα, ἢ μᾶλλον ἀπεκδεχόμεθα νὰ πράξωσι τὸ αὐτὸ καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Νήσων Δήμαρχοι τοῦ αὐτοῦ θρησκευτικοῦ δόγματος, καὶ τὰ Δημοτικὰ Συμβούλια, πρὸς ἐντελὴ ἱκανοποίησιν τῶν ἀδίκως προσβληθέντων Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων. Ὡς ὁρθῶς παρτήρησεν ὁ Α ἰ ὡ ν. καθήκον ἔχουσιν αἱ τε Δημοτικαὶ Ἀρχαὶ καὶ ὅσοι τυγχάνουσιν ἐν τῇ Βουλῇ ἐκ τοῦ Δυτικοῦ δόγματος νὰ διαψέσωσιν τὸς στυγεράν συκοφαντίαν, ἣν βεβαίως δὲν συμμερίζονται.

Ἰδοὺ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐγγράφιον τοῦ Κυρίου Δημάρχου
Σύρου.

Apr. 885.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Β. ΝΟΜΑΡΧΙΑΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Περὶ τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ

La Civitta Cattolica.

Μετὰ μεγίστης θλίψεως εἶδον ἐν τῷ ἐν περιλήψει συγ-
γράμματι ἀλληλογραφίαν ἐκ τοῦ οὐοίου προίσταται Δῆμον,
ἥτις λαβοῦσα ὡς θέμα τὴν γνωστὴν νεοφώτιστον Κρήσαν Μα-
ρίαν τοῦνομα, ἐπιτίπτει μακροδῶς κατὰ τῶν ἐπιτοπιῶν Ἀρ-
χῶν, καὶ διὰ μαζύρης συκοφαντίας προσβάλλει τὸ ἔθνος ὁλό-
κληρον.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀπορᾷ τὴν ῥηθεῖσαν Κρίσσαν οὐδὲν πλέον δύναται νὰ δικαιώσῃ τὰς ἐνεργείας τῶν ἐπιτοπίων Ἀρχῶν, ἢ ἡ τελευταία διαγωγή αὐτῆς. καὶ διὰ τοῦτο κρίνω περιττὴν τὴν ἐξιτόρησιν τῶν διατρεχάντων, γνωστῶν ὄντων εἰς τὴν Β. ταύτην Νομαρχίαν

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ ρηθέντος συγγραμματος δι' ἀπρεπῶν ὕβρεων καὶ ἀνοικειῶν παραβολῶν ζητεῖ νὰ παραστήσῃ τὸ ἔθνος καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείως ὡς βαρβάρους διακεκριμένῃ κατὰ τῶν Καθολικῶν κατοίκων τοῦ Δήμου τούτου ἰδίως, ἃς μοι ἐπιτραπῇ, καθὼς Δῆμαρχος τοῦ τόπου, ἐνθα ἔλαβον χώραν τὰ περὶ τῆς ρηθείσης Κρήσεως, ἵνα ἐκφράσω τὴν μεγαλειτέραν μου λύπην διὰ τὰς κατὰ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐκτοξευθείσας συκοφαντίας· διότι πώποτε οὔτε τὸ ἔθνος οὔτε ἡ Σ. Κυβέρνησις, οὔτε οἰαδήποτε Ἀρχὴ παρένεβλεπε πρόσκομμά τι ἢ κώλυμμά περὶ τὴν ἐλευθεσίαν ἐξάσκειν τῆς καθολικῆς λατρείας, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας οἱ Νόμοι καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείως ἐθεώρησαν καὶ θεωροῦν πάντοτε ἐξίσου ἅπαντας τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου ἄνευ διακρίσεως θρησκευματος, καὶ περὶ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, πᾶσα δὲ ἐναντία παράστασις εἶναι συκοφαντία καὶ γέννημα κακωντροχειας

Ταῦτα ἐνόμισα καθήκον μου νὰ ἐκθέσω διὰ τῆς παρουσίας
μου χάριν τῆς ἀληθείας καὶ παρακαλῶ τὴν Β. ταύτην Νομαρ.

χίαν να υποβάλει αυτήν, αν εγκρίνη, εις την Σ. Κυβέρνησιν, όπως διαβιβασθῶσιν αἱ ἀναφερόμεναι συκοφαντίαι.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Δήμαρχος Σύρου
Γ. Α. ΔΑΛΕΖΙΟΣ.

— Ἡ εὐρύχωρος Ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἔχει καὶ ἀνάλογον γυναικωνίτην, περιεκτικὴν τῶν ἐν αὐτῇ ἐκκλησιαζομένων γυναικῶν, καὶ προσηκόντως παρεσκευασμένην. Καὶ ὅμως καθ' ἑκάστην ἑορτὴν αἱ γυναῖκες καταλαμβάνουσαι τὸ τρίτον σχεδὸν τοῦ διὰ τοὺς ἄνδρας προσδιορισμένου μέρους ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς νὰ συσσωρεύωνται εἰς τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ νὰ στενοχωρῶνται, ἐνῶ ὁ γυναικωνίτης μένει σχεδὸν κενός, καὶ δύνανται νὰ σταθῶσιν ἐν αὐτῷ ἀναπαυτικώτερον. Ἐννοεῖται, ὅτι διὰ γυναικῶν ὑπεργήρους, καὶ δι' ἐγκυμονούσας, αἵτινες δυσκόλως δύνανται ν' ἀναβῶσι καὶ νὰ καταβῶσι τὴν ὑψηλὴν τοῦ γυναικωνίτου κλίμακα, πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ ὑπάρξῃ ἐξαίρεσις εὐλόγος· ἀλλ' αἱ τοιαῦται δὲν εἶναι βέβαια πλείονες τῶν 10—20. Αἱ λοιπαὶ πᾶσαι πρέπει νὰ περιορίζωνται εἰς τὸν γυναικωνίτην, εὐρυχωρότατον ὄντα, καὶ νὰ μὴ καταλαμβάνουσι τὸ διὰ τοὺς ἄνδρας προσδιορισμένον μέρος. Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ Κύριοι Ἐπίτροποι θέλουσι φροντίσειν περὶ διορθώσεως τοῦ ἀτόπου τούτου, ὅπως εἰς οὐδεμίαν ἄλλην Ἐκκλησίαν γίνεται. Ἀλλὰ πρὸς διόρθωσιν αὐτοῦ πρέπει αὐτῶς νὰ ἐμμείνωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ληρωμένου μέρους, οὐδέποτε καὶ εἰς οὐδεμίαν τῶν γυναικῶν συγχωροῦντες νὰ σταθῇ ἐκτὸς τοῦ γυναικωνίτου, πλην τῶν ὑπεργήρων καὶ ἐγκύων· διότι καὶ μία μόνη ἐξαίρεσις ἀρκεῖ νὰ ματαιώσῃ πᾶσαν ἀπόφασιν.

— Εἰς τὴν νῆσον Σέριφον μὴ ἀπέχουσαν μακρὰν τῆς Σύρου καὶ τῆς πρωτεύουσας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιπολάζει σιδηρικὸν νόσημα, τὸ ὁποῖον διεδόθη εἰς πολλοὺς κατοικοὺς τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ βρέφη, ἐξ ὧν πολλὰ εὐρίσκονται εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν μὴ ὑπάρχοντος ἱατροῦ, τοῦ δὲ Δημάρχου ἐναχολουμένου εἰς νῆν καλιέργειαν τῶν κτημάτων του καὶ ἀμελεῖσιν νὰ ἀναφέρῃ τὸ τοιοῦτον εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς.

— Ῥωσικὴ τὴν ἐφημερίδα ἀναφέρει τὴν ἐξῆς δραματικὴν σκηνήν. Ὁ οὐζούτονος (lepor) Μολμανώρ ἐφόνευσεν ἐν πληρῇ σκηνῇ εἰς Πετρούπολιν τὴν πρώτην ὑποκρίτριαν τοῦ θεάτρου λεγομένην Ἀβερώνιχ. Οἱ θεαταὶ τοσοῦτον ἐργίσθησαν, ὥστε ἀρπάσαντες τὰ θρανία τοῦ θεάτρου ἔβρισαν αὐτὰ κατὰ τοὺς φωνῆς.

— Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσιν ὑπόμνημα τοῦ Πρίγκιπος Ναπολέοντος λόγων πολλοῦ ἄξιον περὶ τῶν Ἀφρικανῶν ἐργασιῶν, καὶ περὶ τῆς ἐλευθέρως μεταναστεύσεως τῶν Μαύρων.

— Αἱ Βελγικαὶ Βουλαὶ ἀνέφχθησαν τὴν 9ην. πρέχοντος καὶ ὁ βασιλικὸς λόγος περιέχει τὴν ἐξῆς μόνον φράσιν, ἀφορῶσαν τὴν γενικὴν πολιτικὴν « αἱ τοῦ Βελγίου μετὰ τῶν ζώνων σχέσεις, βασιζόμεναι ἐπὶ αἰσθημάτων ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, ἐνισχύονται καὶ ἀναπτύσσονται καθ' ἑκάστην. »

— Ἀρτοποιὸς τις Γάλλος ἀνέφερε κατ' αὐτὰς εἰς Γεωργικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι πρὸς εὐτροφίαν τῶν βοῶν, χοίρων, καὶ τῶν κερασφόρων ἐν γένει ζώων, ἡ καλλιτέρα τροφή εἶναι ἄριστος κατασκευασμένος ἐκ χονδρῶ ἀλεύρου μεθ' ἑνὸς τρίτου πίτουρου καὶ ὀλίγου ἄλατος· λέγει δὲ ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου ἐντὸς δυο μηνῶν τὸ ισχνότατον ζῶον καθίσταται παχύτατον.

— Ἐν Βοσνίᾳ Ἐπιτροπὴ συγκεκλιμένη ἐξ ἰδιοκτητῶν καὶ Βελῶν συνήλθεν, ἵνα σκεφθῇ περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν βαγιάδων. Μολοντοὶ ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης τινὲς ἐλπίζουσι πολλὰ ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν, ἡμεῖς ὅμως καὶ πάλιν ἀπώπτομεν, ὅτι ἐνὸς ἢ Τουρκία διατελεῖ ἔθνος, πορρωτάτω τοῦ πολιτισμοῦ κείμενον, καὶ πάσῃ ὥπως πάσχει, οὐδὲν ἀγαθὸν δύναται νὰ ἐλπίσῃ, οἷα δὴ ποτε καὶ ἀν' ἡμεῖς ἡ θέλησις τῶν κυβερνητῶν. Ἐν καὶ μόνον τυγχάνει τὸ μέσον, ἡ ῥιζικὴ μεταβολή, καὶ τοῦτο, ἀν' δὲν ἀπατώμεθ, οἱ εὐφρονούντες καὶ αὐτὸν ἴδιον συμφέρον ἔχοντες εἰς τὴν Ἀνατολὴν νὰ πραγματοποιήσωσι σκέπτονται.

— Τὴν 14 πρέχοντος συνέβη τρικυμία τοιαύτη εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀγγλίας, ὥστε οὐδὲν πλοῖον ἠδυνήθη νὰ διαβῇ τὴν Μαγνὴν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

— Ἡ Civiltà Cattolica, ἐφημερίς τῆς Ῥώμης συνειθισμένη νὰ ἀναιμνύηται εἰς ὅσα Ἀυτοκράτορες καὶ ἐν γένει ἡ ἐν ἀγνοίᾳ ἐνεργοῦσι, καὶ νὰ περιπλέκη καὶ τὰ ἀπλούστατα ζητήματα, δημοσιεύει ἐσχάτως ἄρθρον περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἰουδαίου Μαρτάρ, ἐν ᾧ συζητεῖ τὸ δίκαιον τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας, φαίνεται δὲ, ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν θέλει τελειώσει φιλικῶς.

— Ἡ Σχολὴ τοῦ Μαγνέστερ ἐν Ἀγγλίᾳ ὁργανίζει κατὰ τὰ φαινόμενα νέαν πολιτικὴν γραμμὴν, βασιζομένην ἐπὶ τῶν ἀρχῶν, ἃς ἄλλοτε ἐπροσέταυν ὁ Κόδων, τουτέστιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως τοῦ περὶ γεννημάτων νόμου.

— Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις οἱ σῖτοι καὶ οἱ ἄλλοι ἐξαιολογούμενοι ἐν ὑποτιμήσει· μόνον ἡμεῖς ἐνταῦθα καταδικασθῆμεν νὰ τρώγομεν ἄρτον, οὐχὶ μόνον κακῶς κατασκευασμένον, ἀλλὰ καὶ μὴ καθρὼν καὶ 45 λεπτὰ τιμώμενον.

— Προκήρυξις τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπουργοῦ τοῦ Πολέμου ἀναγγέλει τὴν λειποταξίαν 6,000 στρατιωτῶν διαφόρων ταχυμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ὑπόκειται εἰς τὸν καταγεγυλῶντα ἀμοιβὴν 10 σελλινίων δι' ἕκαστον λειποτάκτην.

— Ἀναγινώσκουμεν ἐν τῇ Τεργεσταίᾳ ἡμέρᾳ τῆς 14ης Νοεμβρίου τὰδε.

— Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἔλαβεν ἐπιστολὰς ἐκ Γεδδάς μέχρις 22[3] νοεμβρίου· τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν τούτων δὲν εἶναι διόλου εὐχάριστον. Ὁ ἀναγνώστης ἐνθυμεῖται ὅτι ἡ Πύλη εἶχεν ἀποστείλει εἰς Γεδδαν τὸν Ἰσμαὴλ πασᾶν, χωρὶς ὅμως νὰ ἐφοδιάσῃ αὐτὸν διὰ τῆς ἐπαρκούς πληρεξουσιότητος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἀπαιτούμενης ἱκανοποιήσεως. Παραπονηθέντος ἐπὶ τούτῳ ζωηρῶς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβους τῆς Γαλλίας Κ. Τουβνέλ, ἡ Πύλη ὑπεσχέθη νὰ πέμψῃ μετ' οὐ πολὺ εἰς Γεδδαν ἕτερον ἐπίτροπον, περιβεβλημένον διὰ τῆς ἀναγκαίας ἐξουσίας· ἀλλὰ μέχρι τῆς 22[3] νοεμβρίου ὁ νέος οὗτος ἐπίτροπος δὲν εἶχε φθάσει εἰς Γεδδαν. Ὁ Κ. Σαβατιέ, ὅστις εὐρίσκεται εἰς Γεδδαν ἀπὸ τῆς 12 ὁκτωβρίου, ἐπερίμενε μετ' ἀνυπομονησίας τὴν φρεγάταν Duchayla, ἥτις ἀναχωρήσασα ἐκ Τουλῶνος τὴν 8 αὐγούστου (ν.) δὲν εἶχεν ἐμφανισθῇ εἰς Ἀδὲν μέχρι τῆς 15[27] ὁκτωβρίου. Εἰς Ἀδὲν ἐστάθμευον πέντε μεγάλα ἀγγλικά ατμόπλοια, ἐν οἷς μία φρεγάτα 50 πυροβόλων. Οἱ πρωτοεργοὶ τῆς ἐν Γεδδᾷ σφαγῆς περιφέρονται ἐντὸς τῆς πόλεως ἐλευθέρως καὶ ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου φόβου. Ὁ Κ. Σαβατιέ εἶχεν ἀποφασίσει ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ νέος ὀθωμανὸς ἐπίτροπος δὲν ἤθελε φθάσει εἰς Γεδδαν διὰ τοῦ ἐπομένου ατμοπλοίου τοῦ Σουεζ, νὰ λάβῃ δραστήρια μέτρα· τὴν δραστηριότητά του ἐπέδειξεν ἄλλως τε ὁ Κ. Σαβατιέ καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις, ἰδίως δὲ ἐν Ἰωαννίνοις ἐνθα ἦτο πρόξενος. Ὅπως δὲ ὁ Γάλλος ἐπίτροπος οὐδὲν θέλει ἐνεργήσῃ πρὸ τῆς ἀφίξεως τῆς φρεγάτας Duchayla, καὶ προτοῦ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν Ἀγγλων, οἵτινες, εἰρησθῶ ἐν παρόδῳ, μεγάλῃν ἔχουσι πεποίθησιν εἰς τὴν νηματοσύνην καὶ ἱκανότητά του. Ἐν τῇ πόλει τῆς Γεδδάς ὁ ἀναβρασμὸς ἤρξε καθ' ἑκάστην.

— Ἐκ Παρισίων ἀναγγέλεται ὅτι ἡ προκαταγραφὴ τῶν διὰ τὴν τομὴν τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ Σουεζ μετοχῶν, προσέβη τοσοῦτον γιγαντωδῶς, ὥστε ὅλον τὸ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου ἀναγκαῖον κεφάλαιον πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ τοῦδε ὡς συμπληρωμένον εἰς μόνην τὴν Γαλλίαν, μηδὲν ὑπολογιζομένων τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπογραφεισῶν μελίσων. Μόνον ἡ πόλις τῆς Μασσαλίας κατέβαλε 25,000,000, φράγκων, τὰ ὅποια ὑπάρχει βάσιμος ἐλπίς ὅτι θέλουσιν αὐξηθῇ μέχρι 30 ἑκατομμυρίων.

— Κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Σεβαστουπόλεως, διαρκέσαν 334 ἡμέρας, τὸ Γαλλικὸν πυροβολικὸν ἔρριψε 510,000 σφαῖρας, 236,000 βόμβας, 350,000 βόμβας, 8,000 γρενάτας, φυσέκια, κλπ., τὸ ὅλον 1,104,000 βλήματα, δι' ἃ ἐδαπανήθη πυρίτις ἐπέκεινα τῶν 3 ἑκατομμυρίων χιλιogramμῶν. Ἐὰν καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Ἀγγλων ῥιφθέντα βλήματα ὑπολογισθῶσιν εἰς 400,000 περίπου, προκύπτει ὅτι οἱ σύμμαχοι ἐβάλλον κατὰ τῆς Σεβαστουπόλεως περὶ τὸ ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον βλημάτων πάσης φύσεως. Οἱ Γάλλοι ἔκαυσαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀνατολικοῦ πολέμου ὑπὲρ τὰ 25 ἑκατομμύρια φυσέκια τοῦ πεζικοῦ.

— Προηθὺς ἐφθασεν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ πλοῖον τοῦ Γεωργίου Δομεστίνου προερχόμενον ἐκ Πατρῶν· μετὰ τὴν ἀφίξιν του ὁ πλοίαρχος διηγήθη περιστατικῶς, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Ἀγγλικοῦ πολέμου ατμοπλοίου κατ' αὐτοῦ τοῦ ἴδιου καὶ τοῦ πληρώματός του. Τὸ πλοῖον τοῦ Δομεστίνου ἦτο πρὸ τοῦ πολέμου ατμοπλοίου ἐλλειμνισμένον· κατόπιν προσωρμίσθη τὸ Ἀγγλικὸν ατμόπλοιο, τὸ ὁποῖον ἠγκυροβόλησεν ἐπὶ τῆς ἀγκυρᾶς τοῦ πλοίου τοῦ Δομεστίνου, ἀλλὰ τόσο κακῶς εἶχεν ἀγκυροβολήσει, ὥστε ἀμφότερα τὰ πλοῖα συνεκρούοντο. Ὁ Ἀγγλος πλοίαρχος ἀπήτησε τότε παραγγέλλον ἀπὸ τὸν Ἕλληνα Δομεστίνου ὅπως ἀφήσῃ τὴν ἄλυσσον αὐτοῦ διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τὸ ατμόπλοιο ἀπὸ τῆς αἰφνιδίας ταύτης συγκρούσεως· ὁ πλοίαρχος Δομεστίνου εὐγενῶς φερόμενος ἀφῆκε τὴν ἄλυσσον τοῦ ὅσον ἐπέτρεπε διὰ νὰ μὴ ἤθελε ριφθῇ τὸ πλοῖον τοῦ εἰς τὴν ξηρὰν· ἀλλ' ὁ Ἀγγλος ἀπῆτει ἐπιμόνως νὰ ριφῇ ὅλην τὴν ἄλυσσον εἰς τὴν θάλασσαν διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τὸ ατμόπλοιο ἀπὸ παντὸς κινδύνου· τοῦτο δὲ μὴ γενομένου, παρεβύς ἐξοπλίζεται ἡ λέμβος τοῦ Ἀγγλικοῦ διὰ τριάντα ἐνόπλιον στρατιωτῶν, καὶ ἐναντίον τοῦ διεθνούς δικαίου εἰσέρχεται ὁ Ἰπποκρίτης ἐν τῷ Ἑλληνικῷ πλοίῳ μετὰ μαχαίρων πελέκεων καὶ 30 στρατιωτῶν, καταγινόμενος ὅπως συντρίψῃ τὴν ἄλυσσον τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου, καὶ οὕτως ἐπὶ νηγευκῶς τραύματα καὶ πληγὰς εἰς τὸν πλοίαρχον Δομεστίνου καὶ εἰς τινὰς τῶν ναυτῶν του. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ Ἑλλ. Κοινοῦ, προσθέτοντες μόνον, ὅτι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐπαρξεν ὁ Πλοίαρχος, ὅτι ἀπῆτειν οἱ νόμοι, ἡ μάλλον ὅτι, ἔρεπε νὰ πράξῃ ὁ ἀδύνατος κατὰ ἰσχυρὸν διαμαρτυρηθεὶς μόνον κατὰ τοιαύτης αὐθαγείας βίας.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὑπῆρξεν ἡμέρα πένθιμος εἰς τὴν Ἑρμοπούλιν.

Τὸ ἐκ Μασσαλίας καταπλεῦσαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ατμοκίνητον ἐκόμισε τὴν λυπηρὰν ἀγγελίαν, ὅτι ἀπεβίωσεν ἐκεῖ ὁ χρηστὸς συμπολίτης ἡμῶν καὶ μεγαλέμπορος Πέτρος Ζ. Βλαστός, ἀνὴρ φιλογενής, καὶ ἐν τοῖς πρώτοις τιμώμενος ἐν Μασσαλίᾳ (ἐν ᾗ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγκατασταθεὶς ἐμπορεύετο) διὰ τὴν εὐθύτητα καὶ εὐλικρίνειαν τοῦ χαρακτήρος, καὶ διὰ τὰς ἄλλας αὐτοῦ ἀρετάς. Ὁ θάνατός του κατελύπησεν οὐ μόνον τοὺς οἰκείους, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ, οἵτινες ἐγίνωσκον τὸν ἄνδρα καὶ τὰς κομμοῦσας αὐτὸν ἀρετάς, καὶ ἤρξαντο ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσιν ἐν τῷ χορῷ τῶν δικαίων.

Ἀλλ' ἐνῶ περὶ τοῦ ἄωρου τούτου καὶ λυπηροῦ θανάτου λόγος ἐγίνετο πολλὸς, ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνηκώς υἱὸς φίλτατος τοῖς τεκοῦσι καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, νεανίας κοσμιώτατος, κάλλιστα πεπαιδευμένος, χρηστοῦ πατρὸς χρηστὸς υἱός, οὗ τὴν ἐκφορὰν συνώδευεν ἡ πόλις ἅπασα. Ἦν οὗτος ὁ χρηστὸς νεανίας Ἰωσήφ Βοτάρος. Ἄλλος ἱακῶβ, ἐθνήκει ἀπαρηγόρητος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ φίλτατου Ἰωσήφ ὁ ἀγαθὸς πατὴρ καὶ ἀξιώτιμος ἱατρός Κύριος Βοτάρος, καὶ συνεβήθησαν αὐτῷ πάντες οἱ οἰκεῖοι καὶ φίλοι, ἀπορῶντες λόγων, ἱκανῶν νὰ παραμυθώσιν φιλόστοργον πατέρα, ὅστις πρὸ ὀλίγου συγκαλέσας τοὺς φίλους ἡμῶν αὐτῶν ἐκφορὰν νεανίδος ἐρασιμωτάτης, σκληρῶς ἀπὸ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ἐξαρπασθείσης, εἰς νέον καὶ σπαρταχικὰρδιον τελετὴν συνεκάλει πάλιν αὐτοὺς, ἐκ τῶν μολὶς ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκείνης καὶ οδυνηρᾶς σκηνῆς συμπεπληρωμένον. Ἀλλὰ πᾶσαν ἀπορίαν λόγων ἀνεπλήρωσεν ἡ ἰδέα, ὅτι τοιαύτη τῶν ἀνθρωπίνων ἡ φύσις. « Οἷη περ φύλιν γεννηθ' τοιγὰ καὶ ἀνδρῶν. »

Συμπενθύντες ἐπὶ τῷ ἄωρῳ θανάτῳ σώφρονος μαθητοῦ καὶ κοσμιωτάτου νεανίσκου, ἐκείνῳ μὲν εὐχόμεθα τὴν μακαρίαν ἀνάπαυσιν, τοῖς δὲ γονεῦσι καὶ ἀδελφοῖς τὴν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραμυθίαν, ἥτις ἐστὶν ἡ μόνη ἀσφαλὴς καταφυγὴ παντὶ Χριστιανῷ, ἐκ τῆς ματαιότητος τοῦ προσκαίρου τούτου βίου τεθλιμμένῳ.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 514 καὶ ἐπόμενα τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου καὶ μετὰ προηγουμένην διαταγὴν τοῦ εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἀνδρέου Ἀλμπανάκη προσκαλοῦμεν ἅπαντας τοὺς δανειστάς τούτου ὅσοι ἐπαλήθευσαν τὰ δάνειά των, νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ ἐνταῦθα Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν τὴν προσεχῇ δευτέραν ὥραν 3ην Π. Μ. ἥτοι τὴν 24ην ἰσταμένου μηνὸς ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ Νόμον καὶ ἰδίως ἵνα δοθῇσι λογοδοσίαις ἐκ μέρους τῶν ὑποφαινόμενων προσωρινῶν Συνδίκων προβῇ ἡ ὁμὰς τῶν γνωστῶν δανειστῶν εἰς τὸν διορισμὸν ὁριστικῶν Συνδίκων.

Ἐν Σύρῳ τὴν 21ην Νοεμβρίου 1858.

Οἱ Προσωρινοὶ Σύνδικοι.

Π. Κανισκέρης.

Γ. Θεολόγης.

Ἀρμόδιος Δικαστικὸς Κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ τοιχοκολήσῃ τὴν παρούσαν πρόσκλησιν εἰς τὴν θύραν τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου εἰς τὰς δύο Λέσχας καὶ εἰς τρία τῶν κεντρικωτέρων μερῶν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ νὰ τὴν δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων, αὐθημερόν.

Οἱ Προσωρινοὶ Σύνδικοι.

Π. Κανισκέρης.

Γ. Θεολόγης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ Παντελὴς Δομεστίνου Βιτωρᾶς ἐκ Πάρου, ἡγόρασε παρὰ τοῦ Ἰωάννου Μ. Γεωργίου ἐκ Μυκόνου τὸ Τσερνίκιον ὁ ἅγιος Νικόλαος τῶνων ἐπτά καὶ 14[94] τὸ ὑπ' ἀριθ. 316 ἐγγραφὲν εἰς τὸ νηολόγιον Μυκόνου· ὅθεν προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας ἀπαίτησιν τινα νὰ ἐμφανισθῶσι πρὸς ἐξάσκην αὐτῆς ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ νόμου· ἄλλως θέλει παραγραφῇ πᾶν δικαίωμα τῶν.

5,723

υπηρετίου.

Επί του πλειστηριασμού υπάλληλος Συμβολαιογράφος Τήνου. Δηλοποιεί ότι. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 455. τῆς ὁγδόης Αὐγούστου 1854 ἀποράσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ πρωτοδικῶν δι' ἧς ἐπιτρέπεται ἡ Δικαστικὴ ἀπαλοτρίσις τοῦ κτήματος χωραφίου κεμένου εἰς θέσιν Κακαμπέλι τοῦ Δήμου Τήνου συνορευομένου ἀπὸ ἀγρούς τοῦ Κ. Νάζου, Μαριγῶς Γεωργαντοπούλου καὶ υἱὸν ἀνήκοντα εἰς τὰ ὄφρανα Θ. Παζιμάδη.

Δυνάμει τοῦ ἀρθ. 965 § 1. τῆς πολ. Δικονομίας ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ εἰρημένου κτήματος θέλει τελειώσει τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἐβδομάδων ἀπ' ἧς δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένης ἑφημερίδος ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων θέλει δὲ ἀρχίσει ἀπὸ τῆς 10ῃς ὥραν π. μ. καὶ τελειώσει τὴν δωδεκάτην τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Πρώτη προσφορά προσδιορίζεται διὰ τὸ ἀνωτέρω κτῆμα ἡ ὑπὸ τῶν πραγματογνομόνων γενομένη ἐκτίμησις ἥτοι δραχ. 1,600. Ἡ Κατακύρωσις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας εἰς τὸν προσφέροντα τὰ πλείονα ἀπὸ παρέλθον τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου σημείου διὰ Σκηπανίου ἢ Κώδωνος κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθ. 974 τῆς πολ. Δικονομίας ἡ δὲ τοιχοδόκησις καὶ κοινοποιήσις θέλει γίνεαι συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθ. 965, 967, 968, καὶ ἐπόμενα τῆς πολ. Δικονομίας.

Ἐν Τήνῳ τῇ δωδεκάτῃ 8εβρίου 1858. Ν. Βιτάλης.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ υπάλληλος Συμβολαιογράφος Τήνου. Ν. Α. Βιτάλης.

Ἀριθ. 663.

Διακήρυξις ἀναπλειστηριασμοῦ. Ὁ Συμβολαιογράφος "Ανδρου ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ υπάλληλος ἐκθέτει ὅτι.

Ἐπειδὴ ὁ Κύριος Βασίλειος Μ. Καίρης κάτοικος εἰς χωρίον "Αποικία τοῦ Δήμου "Ανδρου υπερεματιστὴς τῶν πλειστηριασθέντων οἰκίας καὶ περιβολίου κεμένων εἰς χωρίον "Απαϊτούρια τοῦ Δήμου "Ανδρου, τοῦ ὀφειλέτου Γεωργίου Σπυριδίου, ἐνεργηθέντος παρ' ἐμοῦ τὴν τριακοστὴν πρώτην Αὐγούστου ἐνεστώτος ἔτους, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 904, ἐκθέσεώς μου, δι' ἧς κατεκυρώθησαν τὰ εἰρημένα κτῆματα πρὸς τὸν μνησθέντα Β. Μ. Καίρην διὰ δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας διακοσίας δέκα ὡσας ἐγγυητὴν τοῦ δι' αὐτὰ τὸ ποσὸν τοῦ ἐπλειστηριασμοῦ τὴν "Αρχόντισαν χήραν Δημητρίου Κυριακοῦ, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπλήρωσεν εἰσέτι πρὸς ἡμᾶς οὗτος ὁ Καίρης τὸ προσφερόμεν τιμήμα τοῦ ἐπλειστηριασμοῦ τοῦ τοῦ καίτοι προσκληθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν ἐνεακόσια σαράντα ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παρελθόντος μηνὸς ὀκτωβρίου ἐνεστώτος ἔτους ἐγγράφου μας, ἀλλ' οὗτος δὲν ἐνεφανίσθη διὰ νὰ καταθέσῃ εἰσέτι πρὸς ἡμᾶς τὸ ἀναφερόμενον τοῦ ἐπλειστηριασμοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὸν πλειστηριασμὸν τοῦτον "Αντώνιος Κοντόσταυλος τὸ δανείον τοῦ καὶ οἱ ἀναγγέλλοντες ἐαυτοὺς δανειστάς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὀφειλέτου Σπυριδίου, διὰ ταῦτα καὶ κατὰ τὰ ἀρθ. 903, 965, καὶ 982 τῆς πολ. Δικονομίας ἐκθέτομεν εἰς ἀναπλειστηριασμὸν τ' ἀνωτέρω περιβόλιον καὶ οἰκίαν ὡς περιγράφονται ἀκριβῶς πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν ἐξήκοντα τῆς πρώτης "Απριλίου τοῦ 1854 ἔτους ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ κλητῆρος τοῦ εἰρηνοδικείου "Ανδρου, "Αναγνώστου Παυλίου, καὶ προσδιορίζομεν ὡς ἡμέραν

τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ τούτου, τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν ὀκτὼ ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ὑπερθεματιστὴν Β. Μ. Καίρην καὶ ἐγγυητὴν αὐτοῦ "Αρχόντισαν Δ. Κυριακοῦ κοινοποιήσιν τῆς πυρὸς διακηρύξεώς μας ἀρχομένου ἀπὸ τῆς δεκάτης ὥραν πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ γενομένου ἐνώπιόν μου, ἐξῶθεν τῆς πόλεως "Ανδρου ἐμπροσθεν τοῦ μαγαζείου τοῦ Νικολάου Γ. Βογατζίδου εἰδοποιήσιντες ὅθεν ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γείνωσιν ἀγορασταὶ τῶν ἀναπλειστηριασθησομένων ἀνωτέρω κτημάτων, νὰ πεισπευθῶσιν εἰς τὸν τῆς δημοπρασίας ὀρισθέντα τόπον διὰ νὰ προσφέρωσι τιμήν, τὰ δὲ χρήματα θέλουν πληρωθῇ ἀμέσως εἰς μετρητὰ κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀγοραῖαν τιμὴν τῶν νομισμάτων, τὰ δὲ κατακυρωθησόμενα ἀνωτέρω κτῆματα θέλουν μεταβῇ πρὸς τὴν κυριότητα τοῦ τελευταίου υπερθεματιστοῦ σύμφωνα μετὰ τὸν Νόμον ἀντίγραφου σῆς παρούσης θέλουν κοινοποιηθῇ καὶ τοιχοδοκῇ εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα πρόσωπα καὶ μέρη διὰ τῶν ἀρμόδιων κλητῆρων τοῦ εἰρηνοδικείου "Ανδρου, καὶ ἕτερον θέλει καταχωρηθῇ δις εἰς τὴν ἐν Σύρῳ ἐκδιδομένην ἑφημερίδα ὁ "Αστὴρ τῶν Κυκλάδων.

Ἐν "Ανδρῇ τὴν 7. Νοεμβρίου 1858 Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ υπάλληλος Συμβολαιογράφος "Ανδρου.

Γ. Φ. Δελαγραμμάτικας Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐν "Ανδρῇ αὐθμερόν.

Ὁ Συμβολαιογράφος.

Γ. Φ. Δελαγραμμάτικας.

Δευτέρα Δηλοποιήσις

Ὁ ἐνεργὼν παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Δικαστηρίοις Κλητῆρ Δηλοποιεῖ ὅτι

Κατ' αἴτησιν καὶ παραγγελίαν τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦντος δικηγόρου Κυρίου "Ιωάννου Βεσάκη πληρεξουσίου τοῦ Γεωργίου Γ. Δούναβη δι' ἐαυτὸν καὶ ὡς κηδεμόνος τῶν ἐφίθων Μαρίνου καὶ Νικολάου ὀρφανῶν τέκνων σεῦ Βενεδίκτου Γ. Δούναβη "Ανέας χήρας Βενεδίκτου Γ. Δούναβη φυσικοῦ ἐπιτρόπου τῶν ἀνθίων τέκνων τῆς Γεωργίου Β. Δούναβη Ζωρζῆ Γ. Δούναβη καὶ Ζάννης Γ. Δούναβη συζύγου Νικολάου Γούτα, ἀπάντων κατοίκων Σύρου καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 554 τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1858 ἔτους ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν δι' ἧς ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀναφερομένους κληρονόμους ν' ἀπαλοτριάζωσιν ἐνὸς καὶ ἀδιαίρετον οἰκοπέδον κεμένον ἐνταῦθα ἐν Νεαπόλει κατὰ τὴν θέσιν Βάρδια ἡ ἁγία τριάδα ὅθεν καὶ δυνάμει τοῦ ἀρθ. 1077 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐκτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῇ Δήμῳ τούτῳ ἐν τῇ πλατεῇ τῆς ἀγορᾶς ἐξῶθεν τοῦ Καφενείου τοῦ "Ανδρέου Κοσμᾶ, νῦν δὲ ἐνοικιασμένον εἰς τὸν Βασίλειον Γιαννοῦζον καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου "Ερμουπόλεως "Ιωάννου "Αθανασίου διορισμένου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ οἰκοπέδου, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 554 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Δυνάμει τῶν ἀρθ. 965 παραγράφου 2. καὶ 967 παραγ. 2 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ εἰρημένου οἰκοπέδου ἀρχεῖται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελειώσει ὀριστικῶς τὴν τριακοστὴν Νοεμβρίου 1858 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας ἀρχεῖται τὴν τελευταίαν ἡμέραν ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ οἰκοπέδου ἀπὸ τῆς δεκάτης ὥραν καὶ τελειώνει τὴν δωδεκάτην τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου Συμβολαιογράφου "Ιωάννου "Αθανασίου ὅθεν ὡς πρώτην προσφορὰν τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ εἰρημένου οἰκοπέδου τούτου τὴν ἀξίαν αὐτοῦ τὴν προσδι-

οριθεῖσαν παρὰ τοῦ πραγματογνομόνου "Ιωάννου Θεοδωρίδου τοῦ ῥηθέντος ὡς τοιοῦτου παρὰ τοῦ εισηγητοῦ Παρέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Νικολάου "Αμπατζῆ διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου τούτου ἥτοι δραχμὰς 250|00 δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν μέτρον τοῦ οἰκοπέδου δραχ. 4094 καὶ 37|00. δι' ὁλόκληρον τὸ οἰκοπέδον αὐτὸ εἰς 1607 καὶ 75|08 τετραγωνικῶν μέτρων συγκειμένων

Ἡ πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας τὸ δὲ οἰκοπέδον παραδίδεται εἰς τὸν ἀγοραστὴν.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα ἀπὸ παρέλθον καὶ τρία λεπτά τῆς ὥρας διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθ. 974 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἀντίγραφον τῆς παρούσης μετὰ τῆς ἐπισυνοπτομένης ἐκθέσεως γνωμοδοτήσεως τοῦ πραγματογνομόνου "Ιωάννου Θεοδωρίδου θέλουν τοιχοκολληθῇ, κοινοποιηθῇ διὰ τοῦ Δημοσίου κήρυκος καὶ ὅλην τὴν πόλιν ταύτην, θέλει δεξιδοκῇ καταχωρηθῇ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἑφημερίδος ὁ "Αστὴρ τῶν Κυκλάδων.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν πρώτην ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀτακοσιονοστοῦ πεντικοστοῦ ὁγδόου ἔτους.

Ὁ Δικαστικὸς Κλητῆρ "Ιωάννης Πλατίδης.

Συνεπεία τῆς ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1855 πράξεως τοῦ εισηγητοῦ Κ. Νικολάου "Αμπατζῆ Παρέδρου τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, δι' ἧς ὁ ὑποφαινόμενος ἐδιορίσθη πραγματογνομὸν νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ ἀπαλοτριζτέον ἐνταῦθα κατὰ τὴν Νεάπολιν ἐν τῇ θέσει "Αγία Τριάδα κεείμενον οἰκοπέδον ἀνήκον εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Γεώργιον, Ζωρζῆν, καὶ Ζάντα ἀδελφοὺς Γ. Δούναβιν, καὶ τοὺς ἐξ' ἀδελφοῦ τῶν οἱ ἐξ αὐτοῦ Μαρίνου Νικολάου, καὶ Γεώργιον Βενεδίκτου Δούναβη, ἀνῆλκοι καὶ ἀντιπροσωπεύοντες τοὺς μεν πρώτους δύο ὑπὸ τοῦ πιστοῦ τῶν κηδεμόνων αὐτῶν, τὸν δ, ἀνὴρον Γεώργιον Β. Δούναβιν ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ φυσικοῦ ἐπιτρόπου, λαβὼν τὸν ὅρκον τῆς ἀνατεθείσης μοι ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου Κυρ. εισηγητοῦ, ὁ ὑποφαινόμενος μετέβην ἐπιτοπίως εἰς τὰ κατὰ τὴν ἐνταῦθα νεάπολιν κεείμενα ὡς ἀνωτέρω οἰκοπέδον ὅπερ καταμέτρησα ἀκριβῶς καὶ εἶρον ὅτι ἡ ἐκτασίς του σύγκειται ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν χιλίων ἐξακοσίων τριάκοντα ἑπτὰ καὶ ἐβδομήκοντα ἑκατοστὰ ἐριθ. 1637-75|00 καὶ τὸ ὅποιον ἐξετήμουν ἀπὸ ἑλαθον ὑπ' ὅψιν τὴν θέσιν, ἥτις ἦδη ἔρχεται νὰ κατοικηθῇ καὶ τὴν σημερινὴν ἀξίαν τῶν οἰκοπέδων τῶν διαφόρων θέσεων τῆς Ἐρμουπόλεως ἐξετίμησα λέγω τὴν ἀξίαν ἐκάστου τετραγωνικοῦ μέτρος τοῦ ἐν λόγῳ οἰκοπέδου πρὸς δραχμὰς δύο καὶ ἡμίσειαν ἐριθ. 250|00.

Ὅθεν ὑποφαινόμενος ὅτι ἡ ὅλη ἀξία τοῦ ἀνωτέρω οἰκοπέδου ἐκ μέτρων τετραγωνικῶν 1637 καὶ 75|00 πρὸς δραχ. 250 ἑκάστον μέτρον ἐκτιμάται παρ' ἐμοῦ δραχμὰς, 4094 37|00 ἥτοι δραχμὰς τέσσαρες χιλιάδες ἐνενηήκοντα τέσσαρες καὶ τριακοντα ἑπτὰ ἑκατοστὰ.

Τὴν παρούσαν ἐκθεσίν μου παραδίδω εἰς τὸν εἰρημένον εισηγητὴν Κύριον Νικολάου "Αμπατζῆ Παρέδρον κλ. Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1858.

Ὁ Πραγματογνομὸν "Ιωάννης Θεοδωρίδης Σήμερον τὴν 22 7ερίου 1858 ἐμφανίσθη ἐνώπιον ἡμῶν τοῦ εισηγητοῦ Ν. "Αμπατζῆ ὁ ὅπισθεν πραγματογνομὸν ἐνεχέρησεν ἡμῖν τὴν ἐκθεσιν τὴν πραγματογνομοσίην του.

ὅθεν πρὸς τοῦτο συντάχθη ἡ παρούσα ἐκθεσις καὶ ἀναγνωσθεῖσα ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ ἡμῶν τοῦ εισηγητοῦ καὶ τοῦ Δικαστικοῦ Γραφεῖος.

ὁ εισηγητὴς Ν. "Αμπατζῆς Ὁ Πραγματογνομὸν "Ιωάννης Θεοδωρίδης.

Ὁ Δικαστικὸς Γραφεῖς Ε. Δεϊμέζης.

Διὰ τὸ ἀκριβῆς τῆς ἀντιγραφῆς.

Ἐν Σύρῳ τὴν 18εβρίου 1858.

Ὁ Κλητῆρ "Ιω. Πλατίδης.

Νριθ. 372. Β' κοινοπ.

Ὁ παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου γῶν κλητῆρ

Δηλοποιεῖ ὅτι

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 2, 329, καὶ 4,202 καὶ ἀπὸ 24 "Απριλίου 1854, καὶ 4 "Απριλίου 1856, ἐκτελεστῶν συμβολαίων ὁμολόγου γενομένων ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Κ. Νικολάου Α. Βιτάλη τοῦ μὲν πρώτου ἐκ δραχμῶν 2, 70, τοῦ δὲ δευτέρου ἐκ δραχμῶν 973, 75|00 μετὰ τοῦ Κ. εὐστρατίου Μ. Παρίση κατοίκου τῆς πόλεως τοῦ Δήμου Τήνου δανειστοῦ καὶ Κάρλου φιλιπούτσου κατοίκου τῶν χωρίου Τακαμπέλου τοῦ Δήμου παιδείας ὀφειλέτου, καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 918 καὶ ἀπὸ 28 "Ιανουαρίου 1853, ἑτέρου ἐκτελεστοῦ συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Κ. Νικολάου Ζάρπα ἐκ δραχμῶν 280 μετὰ τοῦ Γεωργίου Α. προσκόλου κατοίκου τοῦ χωρίου Καυτικαστοῦ τοῦ Δήμου Τήνου δανειστοῦ καὶ Κάρλου Ζ. καὶ φιλοπούτσου ὀφειλέτου, καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5,188 καὶ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1857, παραχωρητήριον ἐγγράφον γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Κ. Νικολάου Α. Βιτάλη δι' οὗ ὁ εἰρημένος Γεώργιος φόσκολος ἐπαρχώρησε πρὸς τὸν εἰρημένον εὐστράτιον Μ. παρίσην τὸ ἀπὸ ἀναφερόμενον συμβόλαιον ὑπ' ἀριθ. 1,918 τῆς 28 "Ιανουαρίου 1, 853 ἐκ δραχμῶν 280 κεφάλαιον μετὰ τὸν τόκον αὐτῶν καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ εἰρημένου εὐστρατίου Μ. παρίση ἐκτίθενται εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ χωρίῳ Κάρπον τοῦ Δήμου περαιῶς ἐξῶθεν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Σίμωνος Δεσίρη καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Τήνου "Ιωάννου φινάλη καὶ τούτου ὁκαλυμμένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου τοῦ Τήνου Κ. Νικολάου Α. Βιτάλη παύσει τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου περὶ τὴν ἐνκαίμενα ἀκίνητα κτῆματα δηλ. περιλιδωάρη εἰς θέσιν ποταμὸν ἐν πάστῳ, ἐν ἐξῶθεν τοῦ χωρίου Τακαμπέλου χωράφιον χωράφιον εἰσθῆσιν ἐν ἀνὰ τῷ χωράφιον εἰς θέσιν Καρακοφίλια, ἐν κατὰ τῷ χωράφι ὅσιν "Ρόχους ἡ Μπλ. ἡ "Ασώματος, το εἰς θέσιν "Ρόχους τὴν παρακειμένην καὶ χωράφιον μ. εἰς Σκοτινὴν κείμεν αὐτὴν κάραν εἰς τὸν δῆμον Περαιῶν ἀνωκτα εἰς ἀρῶλου Φιλιπούτσου τοῦ ὀφειλέτου 4223 75|00 κερ. ἀλαδιὰ δραχμὰς αὐτῶν καὶ ἐξῶθεν Κον, τῶν τόκων ἀκριβῶς περιγεγεγραμμένως φαίνονται ἀκτῆματα καθῶς καὶ ὅν τόσον τὰ τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερῶς 0 χρεὸς εἰς ὑπ' ἀριθ. 371 ἐκθεσομηνίαν κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν κατασχέσεως τῶν αὐτῶν κτημάτων.

Δυνάμει τῶν ἀρθ. 965 § 2 τῆς πολ. Δικονομίας ὁ πλειστηριασμὸς τῶν εἰρημένων κτημάτων ἀρχεῖται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελειώσει τὴν εἰκοστὴν ὁγδόην Δεκεμβρίου 1858 ἡμέραν Κυριακὴν θέλει δὲ ἀρχίσει ἀπὸ τὴν ἐνῆντην ὥραν π. μ. καὶ τελειώσει τὴν δευτέραν μ. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ τοῦ μὲν χωραφίου τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ μὲν χωραφίου εἰς θέσιν Ποταμὸν, θέλει ἀρχίσει ἀπὸ τὴν ἐνῆντην καὶ τελειώσει τὴν ἐνῆντην καὶ ἡμίσειαν τοῦ δὲ εἰς θέσιν ἀκολουθεῖ

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.